

Την Κυριακή, 30 Δεκεμβρίου, πραγματοποιήθηκε από κατοίκους του οικισμού Αγριανών Χερσονήσου μια επίσκεψη Αγάπης και συμπαράστασης, μέρες που είναι, στο Εκκλησιαστικό Γηροκομείο Οροπεδίου Λασιθίου. Η επίσκεψη αυτή έγινε με πρωτοβουλία του εφημερίου Αγριανών Αιδεσιμ. π. Νικολάου Βεληβασάκη και με την συμμετοχή του Πολιτιστικού Συλλόγου του χωριού. Πράγματι, μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας μια ομάδα κατοίκων του χωριού φορτωμένοι με χίλια δύο καλούδια ξεκίνησε από τα Αγριανά, παλαιότερα μετόχι και σήμερα τόπο διαμονής των επισκεπτών, για μια άνοδο-προσκύνημα σε τόπο προσφιλή και ιερό. Η επίσκεψη αυτή περιλάμβανε βέβαια κάποια μικρά δώρα, κυρίως όμως ήταν προσφορά Αγάπης και συμπαράστασης προς τον συνάνθρωπο και τον συμπατριώτη, την ηρωική οπισθοφυλακή στην γενέθλια γη.

Διασχίζουμε την πανέμορφη Λαγκάδα, την οποία κάποιοι στενόμυαλοι θέλουν να μεταβάλουν σε ξηρολίμνη και σε όλο το μήκος της διαδρομής μας συνοδεύει ο μονότονος θόρυβος της μικρής βενζινοκίνητης γεννήτριας που τροφοδοτεί τις σύγχρονες ηλεκτροκίνητες «ντέμπλες», ενώ δεξιά κΓ αριστερά του δρόμου σταθμεύουν τα ΙΧ των «ληομαζωχτάδων» της Κυριακής, κατά πλειοψηφία υπαλλήλων. Ανηφορίζοντας προς το Οροπέδιο, ο αέρας αραιώνει, γίνεται πιο ψυχρός και η ατμόσφαιρα πιο διάφανη. Ένα μάτι ήλιου προσπαθεί να ζεστάνει την ατμόσφαιρα, αλλά το μόνο που πετυχαίνει είναι να τονίσει τις ζημιές που προκάλεσε η πρόσφατη «κολύμπα». Η διάφανη ατμόσφαιρα φέρνει πιο κοντά σε μας, σε μιας πετριάς απόσταση, την χιονισμένη Δίκητη. Τα έργα βελτίωσης της χάραξης και βατότητας του δρόμου Οροπέδιο-Ηράκλειο, σ' όλο το μήκος της κοιλάδας της Καρδαμούτσας που άρχισαν πριν από αρκετό καιρό και τελειωμό δεν έχουν, μας δημιουργούν κάποια προβλήματα. Τα νερά των τελευταίων πλημμυρών κατά το μεγαλύτερο ποσοστό έχουν αποσυρθεί τώρα και κάμποσες μέρες. Όσα χωράφια όμως έχουν πρόβλημα στράγγισης, δηλ. δεν «ξεμουρώνουν» καλά, είναι ακόμη γεμάτα νερό. Η Λασιθιώτικη γη ήπιε καλά και ξεδίψασε φέτος.

Στο Οροπεδιώτικο Ίδρυμα που περιθάλλει σήμερα κάποιους απόμαχους, φθάσαμε λίγο πριν από το μεσημέρι. Μας υποδέχτηκε με εγκαρδιότητα ο Αιδεσιμ. π. Ιωάννης Στραταντωνάκης ο οποίος αφιλοκερδώς και με την ενεργό συμπαράσταση της συζύγου του Χρυσάνθης, εκτελεί καθήκοντα Διευθυντού του Ιδρύματος. Μερικούς τροφίμους βρίσκουμε στο άνετο χωλ, κάτω από το φιλόστοργο βλέμμα της Παναγίας της Γερόντισσας, προστάτιδας του Ιδρύματος. Η άφιξή μας σήμανε συναγερμό. Σιγά-σιγά στηριζόμενοι στα μπαστούνια τους ή ακουμπώντας στην κουπαστή της σκάλας, πάντα με την στοργική βοήθεια του προσωπικού, συγκεντρώνονται όλοι στον χώρο υποδοχής. Εκεί ανταλλάσσουμε επίκαιρες ευχές και πιάνουμε κουβέντα μαζί τους. Αργούν να συνειδητοποιήσουν την έννοια της επίσκεψής μας. Είμαστε, βλέπετε, οι πρώτοι που πηγαίναμε να δώσουμε ευχές για τις εορτές του τέλους του Έτους. Η ατμόσφαιρα ζεσταίνεται σε λίγο. Τους προσφέρουμε γλυκά, κατασκευασμένα από μας. Ιδιαίτερα εκτιμήθηκαν εκείνα τα, ζεστά ακόμα, σπιτικά βρουβοπιτάκια και καλιτσουνάκια που είχαμε μαζί μας. Πολλοί από τους επισκέπτες ζήτησαν και επισκέφθηκαν τους διάφορους χώρους του Ιδρύματος. Όλοι εντυπωσιαστήκανε από την άκρα καθαριότητα και υποδειγματική τάξη που επικρατούν σε όλους τους χώρους. Είναι γεγονός ότι το Εκκλησιαστικό Γηροκομείο Οροπεδίου μοιάζει περισσότερο με ξενοδοχείο πολυτελείας παρά με ίδρυμα. Η κουζίνα με τον αρίστης ποιότητας εξοπλισμό που διαθέτει λαμποκοπά από πάστρα. Η ευρύχωρη ολόφωτη μεσημβρινή αίθουσα Λεωνίδα και Άννας Κατερίνη, ένας από τους πιο συμπαθητικούς και ζεστούς χώρους που διαθέτει το Οροπέδιο, αξιοποιείται και σαν χώρος εκκλησιασμού.

Ο δραστήριος παπα-Γιάννης έχει μετατρέψει το Α τμήμα της αιθούσης σε παρεκκλήσιο, όπου τελεί την Θεία Λειτουργία προς χάριν των ηλικιωμένων πιστών, μέχρι να αποπερατωθεί ο ήδη ανεγειρόμενος στον περίβολο του Ιδρύματος Ι. Ναός Παναγίας της Γερόντισσας και Αγίου Λεωνίδα, με δαπάνη του μεγάλου ευεργέτου του Ιδρύματος Λεωνίδα Κατερίνη.

Ο χρόνος όμως περνά γρήγορα. Μετά από τα κεράσματα και την ανταλλαγή φιλοφρονήσεων, φτάνει η ώρα της αναχωρήσεως. Με μεγάλο σεβασμό και συγκίνηση αποχαιρετούμε τους καλούς μας φίλους, οι οποίοι είναι βαθειά συγκινημένοι όπως άλλωστε και εμείς. Ομολογώ πως βρέθηκα σε πολύ δύσκολη θέση, όταν μια γιαγιούλα αποχαιρετώντας με έσκυψε και ...μου φίλησε το χέρι. Γύρω στις 1.30 πήραμε τον δρόμο της επιστροφής με διαφορετικά ο καθένας συναισθήματα. Όλοι όμως ευχαριστημένοι. Τα λιτά δώρα μας, κατάθεση αγάπης στον συνάνθρωπο μας, νομίζω ότι έστω και χωρίς φανταχτερά περιτυλίγματα, πέτυχαν τον διπλό τους στόχο: και χαρά πρόσφεραν στους απόμαχους και κάποιες ανάγκες του Ιδρύματος κάλυψαν. Δικαιολογημένη λοιπόν η ικανοποίηση που όλοι νιώσαμε.

Επιλέγοντας, θα ήθελα να συγχαρώ θερμά τον εμπνευστή της επίσκεψης Αιδεσιμ. π. Νικ. Βεληβασάκη, τον Διευθυντή του Γηροκομείου Αιδεσιμ. π. Ι. Στραταντωνάκη και το προσωπικό του (κυρίες Πόπη Ζερβάκη, Χρυσούλα Περβολαράκη και Μαρία Πλευράκη) που με την ανθρωπιά, την εργατικότητα και το ενδιαφέρον τους κρατούν το ίδρυμα σε πολύ ψηλό επίπεδο.

Ιωάννης Καραβαλάκης

Αγριανά, Ιανουάριος 2002

Υ. Γ. Μεγάλη θλίψη και απογοήτευση δοκίμασα όταν πληροφορήθηκα ότι ο Διευθυντής του Γηροκομείου ετοιμάζεται να φύγει από την θέση του, γιατί η απόσπασή της συζύγου του στο Κέντρο Υγείας Τζερμιάδω από το Ίδρυμα Χρονίων Παθήσεων Αγ. Νικολάου, του οποίου είναι υπάλληλος, λήγει σε λίγο καιρό, οπότε αναγκαστικά θα πρέπει να επιστρέψει στην θέση της «συμπαρασύροντας» όπως είναι λογικό και τον σύζυγο της. Καθώς δε με πληροφορήσαν δεν υπάρχει, λέει, δυνατότητα παράτασης της απόσπασής αυτής. Επειδή πιστεύω ότι η διαγραφομένη εξέλιξη θα βλάψει όχι μόνο το Γηροκομείο αλλά και το ήδη προβληματικό και φθίνον Οροπέδιο

Κάνω έκκληση και παρακαλώ θερμά Τον κ. Νομάρχη Λασιθίου ή οποιονδήποτε άλλον αρμόδιο να ενεργήσει ώστε ο παπα-Γιάννης και η οικογένειά του να παραμείνουν και να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στο Οροπέδιο Λασιθίου. Είναι αδιανόητο ένας υπάλληλος να θέλει να παραμείνει στο προβληματικό Οροπέδιο και όχι μόνο να μην τον βοηθούμε αλλά αντίθετα να τον διώχνουμε, όταν είναι γνωστό ότι όσοι υπάλληλοι τοποθετούνται στο Λασιθί την επομένη της ανάληψης υπηρεσίας ψάχνουν να βρουν τρόπο να φύγουν.

Εύχομαι και ελπίζω το θέμα που ανέκυψε τελευταία να βρει την σωστή και συμφέρουσα για τον τόπο λύση και να μη χρειαστεί να επανέλθω.